

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 35. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975278272752/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

Deres Hu havde aldrig stået til Ungdommens Lyst, og de havde først sent fundet hinanden, men Gud Herren havde dog skænket dem to Børn, en Dreng ved Navn Eberhard Sebastian og en Pige, der hed Christine.

De boede midt i en katolsk Egn, men de holdt fast ved den protestantiske Lære, som de havde bragt med sig oppe fra Westfalen, hvorfra en Gang en af deres Slægt var vandret ud. Ti hvad Faderen havde lært, var Sønnen helligt, og ingen kunde tænke på at glemme det.

Men derfor var der ingen Strid mellem dem og deres katolske Naboer, og kom Theobald og Theodore og deres Børn forbi et af de store Gårdes Kapeller eller et af de talløse Krucifixer ved Vejen eller i Skoven, da knælede de ned og bad inderligt en Bøn. Ti i disse gamle, kolde og dunkle Stenhuse under Fyrrernes sorte og fugtige Skygge, eller ved Foden af de kransesmykte Trækors ude på de soledede og blomsterfyldte Ege havde jo så mange Slægtled bøjet Knæ og betroet deres Sorg og bedt om Hjælp og Trøst, dér hvor den er at finde. Og Theobald og hans Kone så på de ældemørke Træstøtter, som stod dér på Hylderne mellem blomstrende Kirsebærgrene og duftende Mjødurt, og vidste, at de havde været fromme Slægters Trøst, og bøjede Panden for dem til Tak. Ti den store Lærer fra Halle, Philip Jacob Spener og hans Disciple havde lært dem, at enhver Strid om Trossager er Gud imod, og at han ene kræver Hjærtet.

De havde det meget småt, Theobald og hans Familie, men det havde dog aldrig manglet dem på Brødet. Theobald huggede Stammer i de store Skove og slædede dem ned til Bønderne i Reichenbachdal eller den øvre og nedre Gutachdal. Men helst vogtede han deres Kulmiler.

Han gik derop Mandag Morgen og kom — om da Milen tillod det — ned igen til sine Lørdag Aften, for at være hos dem Søndag over, læse en Betragtning af Riegers „Hjærtepostil“ og et Stykke af Forklaringerne til den gamle Berleburger Bibel, synge en Sang af „Der andächtig singende Christenmund“, tale med Theodore og Børnene om det læste og siden lege med dem i Engen ved Kilden, forsyne sig med Proviant for den